

Sygnatura akt VI W 2752/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 września 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia VI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Krzysztof Korzeniewski

Protokolant: Aleksandra Duczemińska

po rozpoznaniu w dniu 21 września 2015 r.

sprawy przeciwko G. K. synowi W. i C. z domu W.

urodzonemu (...) w miejscowości Ś.

obwinionemu o to, że

I. W dniu 06 lutego 2014 r. około godziny 08:45 we W. kierując pojazdem marki P. o nr. rej. (...) jechał jezdnią ul. (...) od strony Placu (...) i na ul. (...) na wysokości posesji nr.(...)nie zastosował się do znaku B-22 „zakaz skręcania w prawo”

II. W tym samym miejscu i czasie nie zastosował się do znaku B-2 „zakaz wjazdu”.

tj. o czyn z art. 92 § 1 kw w zw. z art. 9 § 1 kw

uznaje obwinionego G. K. za winnego tego, że w dniu 6 lutego 2014r. około godziny 8.45 we W. kierując samochodem marki P. o numerze rejestracyjnym (...) jechał jezdnią ul. (...) od pl. (...) i skręcił w ul. (...) nie stosując się do znaku B-2 „zakaz wjazdu” tj. czynu z art. 92 § 1 kw i za to na podstawie art. 92 § 1 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) złotych.

UZASADNIENIE

W dniu 6 lutego 2014 r. we W. G. K. kierował samochodem marki P. nr rej. (...). Jechał on ul. (...) od strony Placu (...) w kierunku Placu (...) (...) Zbliżając się do skrzyżowania z ul. (...) jechał on środkowym pasem ul. (...). W tym czasie na prawym pasie ul. (...) bardzo wolno poruszał się samochód ciężarowy w ten sposób, iż zasłaniał G. K. widoczność znaku B-22 (zakaz skrętu w prawo) usytuowanego na poboczu przy prawej krawędzi jezdni ul. (...). G. K. po wyprzedzeniu samochodu ciężarowego, ze środkowego pasa jezdni ul. (...) dokonał ostrego skrętu w prawo wjeżdżając w ul. (...). W tym czasie na ul. (...), przy wjeździe z ul. (...) usytuowany był znak B-2, którego tarczę zwrócono w stronę ul. (...). Dlatego też G. K. nie powinien mieć jakichkolwiek problemów w dostrzeżeniu tarczy tego znaku.

dowód: notatka urzędowa k. 4;

zeznania M. M. k. 5;

zdjęcia k. 45, 89;

szkic (...) k. 51;

wyjaśnienia G. K. k. 46-47, 65;

opinia biegłego J. D. k. 51-58, 66-67,

rozprawa z dnia 3 sierpnia 2015 r., rozprawa z dnia 21

września 2015 r.;

G. K. był wielokrotnie karany za wykroczenia przeciw porządkowi i bezpieczeństwu w komunikacji. Nie był natomiast karany za przestępstwa. Utrzymuje się z wynagrodzenia w kwocie 10.00 zł.

dowód: informacja k. 15-16;

karta karna k. 17;

dane osobopoznawcze k. 46;

G. K. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż kierując samochodem osobowym marki P. nr rej. (...) rzeczywiście skręcił w ul. (...). Znak B-2 przesłaniał mu wolno poruszający się samochód ciężarowy. Natomiast znak B-2 został postawiony w linii ul (...) a nie Dobrej, przez co był niewidoczny dla jadących ul. (...). Przy tym odbijał on światło.

vide: wyjaśnienia G. K. k. 46-47, 65;

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na notatce urzędowej, zeznaniach M. M., zdjęciach, szkicu (...), wyjaśnieniach G. K. oraz opinii biegłego J. D..

Notatka urzędowa podobnie jak i zeznania M. M. sytuują zdarzenie w kategoriach czasowo – przestrzennych. Jest to okoliczność ze wszech miar niewątpliwa i dlatego też dowodom tym dano wiarę.

Również, jako niewątpliwe zostały uznane zdjęcia oraz szkic (...). Dlatego też dowody te stały się podstawą ustaleń co do okoliczności w nich przedstawianych.

Jako przydatną uznano opinię biegłego J. D.. Została sporządzona w sposób fachowy i rzetelny a także komplementarny. Odpowiada ona zasadom wiedzy jak i doświadczenia życiowego. W szczególności logicznie brzmią wypowiedzi biegłego wskazującego, iż w okolicznościach niemożności dostrzeżenia znaku B-22 G. K. skręcał pod tak ostrym kątem, iż nawet ustawiony tarczą do ul. (...) znak B-2 musiał być dla niego widoczny.

Sąd dał wiarę G. K. co do okoliczności, iż znak B-22 był przesłonięty przez inny pojazd nie znajdując podstaw do zajęcia odmiennego stanowiska. Zrazem Sąd odrzucił twierdzenia o niemożności zapoznania się z tarczą znaku B-2 wobec jego nieprawidłowego usytuowania. Jak to przekonywująco wywiódł biegły J. D. przyjęcie niedostrzeżenia znaku B-22 w skutek przesłonięcia go przez inny samochód implikuje koniecznością dokonania skręcenia w ul. (...) ze środkowego pasa jezdni ul. (...) pod ostrym kątem. W tej sytuacji znak usytuowany w sposób opisywany przez G. K. rzeczywiście mógł być niedostrzegany przez jadących na wprost ul. (...). Jednakże G. K. dokonywał ostrego skręcenia i to nie z pasa prawego ale ze środkowego ul. (...). Dlatego, tak właśnie usytuowany znak, powinien być dla niego lepiej widoczny niż usytuowany zgodnie z wymogami. Powoływanie się na oświetlenie tego znaku jawi się jako irracjonalne.

Sąd pominął zeznania A. W., który nie przypominał sobie zdarzenia.

Sąd zważył.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908 z późn. zm.) uczestnik ruchu i inna osoba znajdująca się na drodze są obowiązani stosować się do poleceń i

sygnałów dawanych przez osoby kierujące ruchem lub uprawnione do jego kontroli, sygnałów świetlnych oraz znaków drogowych.

Rozporządzenie Ministrów Infrastruktury oraz Spraw Wewnętrznych i

Administracji z dnia 31 lipca 2000 r. (Dz. U. Nr 170, poz. 1393) w §

1 ust. 3 pkt wskazuje, iż na drogach stosuje się znaki pionowe w postaci m. in. tarcz. W myśl § 2 ust. 1 tego rozporządzenia znak drogowy pionowy umieszczony po prawej stronie jezdni lub nad jezdnią dotyczy kierujących znajdujących się na wszystkich pasach ruchu. Przy tym zgodnie z § 15 ust. 1 i 2 rozporządzenia znaki zakazu obowiązują na drodze, na której są umieszczone od miejsca ich ustawienia, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej. Znak B-2 „zakaz wjazdu” oznacza natomiast zakaz wjazdu pojazdów na drogę lub jezdnię od strony jego umieszczenia - § 17 ust. 1 rozporządzenia.

Zgodność usytuowania określonego znaku z wymogami przyjętymi w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach (Dz. U. Nr 220, poz. 2181) w żaden sposób nie może dezawuować zaleceń płynących z tego znaku. Co najwyżej, uchybienie tym wymogom może znaleźć odzwierciedlenie w odpowiedzialności dyscyplinarnej odpowiedzialnego urzędnika bądź możliwości ekskulpacji kierowcy niewidzącego znaku, z przyczyn niezależnych od siebie. Ten przypadek w żaden sposób nie zachodzi w ni mniejszym postępowaniu. Wręcz przeciwnie, usytuowanie znaku B-2 opisane przez G. K., w świetle jego wyjaśnień poddanych analizie przez biegłego J. D., dawało mu większą możliwość zapoznania się z nim, niż gdyby miał być ustawiony zgodnie z wymogami przyjętymi w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach (Dz. U. Nr 220, poz. 2181).

W ten sposób uznano, iż G. K. wjeżdżając z ul. (...) w ul. (...) wbrew zakazowi płynącemu ze znaku B-2 dopuścił się czynu z art. 92 § 1 kw. Niemożność przypisania mu niezastosowania się do znaku B-22 nawet w formie nieumyślnej skutkowałą koniecznością zmiany opisu jego czynu.

Wymierzając karę Sąd miał na uwadze jej społeczne oddziaływanie oraz aspekt wychowawczy względem obwinionego a także jego sytuację.

Jako okoliczność obciążającą ujęto niepoprawność obwinionego.

Okoliczności łagodzących nie dostrzeżono.